

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj 14 0 U 006544 24 Uvp
Banja Luka, 03.02.2026. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Darka Stamenića i Nermene Sadiković, članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić zapisničara, u upravnom sporu po tužbi „TOTERS“ d.o.o. Istočno Sarajevo, ulica Spasovdanska 47, zastupan po punomoćniku Samiru Čengiću, advokatu iz Sarajeva, ulica Prušćakova 14 (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja tuženog Gradonačelnika Istočnog Sarajeva broj 02.05-462-36.9-TZR/XI/23 od 26.12.2023. godine, u predmetu utvrđivanja takse za isticanje reklame na području Grada Istočno Sarajevo, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 006544 24 U od 25.04.2024. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj 03.02.2026. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je uvažena tužba tužioca podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kao i zahtjev za nadoknadu troškova spora. Tim aktom je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje, saobraćaj i stambeno-komunalne poslove Grada Istočno Sarajevo broj 05-462-36.9-TZR/VIII/23 od 10.10.2023. godine, kojim je tužiocu, kao obvezniku takse za isticanje reklame na području Grada Istočno Sarajevo, za poslovni objekat „TOTERS“ d.o.o. Istočno Sarajevo, PJ 1, koji se nalazi u ulici Nikole Tešanovića 1a, Istočna Ilidža, utvrđena taksa za isticanje reklame u novčanom iznosu od 227,40 KM, za period od 10.10.2023. do 31.12.2023. godine (tačka 1); Obveznik takse se obavezuje da o bilo kakvoj promjeni utvrđenog činjeničnog stanja isticanje reklame odmah i bez odlaganja obavijesti Odjeljenje za prostorno uređenje, saobraćaj i stambeno-komunalne poslove Grada Istočno Sarajevo (tačka 2).

U obrazloženju pobijane presude nižestepeni sud se pozvao na odredbe člana 3 stav 1 tačka b) i člana 7 stav 1 i 2 Zakona o komunalnim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 4/12, 123/20 i 119/21, u daljem tekstu: Zakon) i odredbu člana 4 Odluke Skupštine Grada Istočno Sarajevo o taksi za isticanje reklame na području Grada Istočno Sarajevo („Službene novine Grada Istočno Sarajevo“ broj 2/23, 7/23 i 18/23, u daljem tekstu: Odluka). Sud je naveo da je iz obrazloženja prvostepenog rješenja vidljivo da nisu pravilno utvrđene činjenice, koje se odnose na to da li u konkretnom slučaju tužilac ističe reklamu na adresi na kojoj se nalazi objekat tužioca. Smatra da je organ kroz postupak trebao utvrditi činjenicu postojanja reklame na objektu, u ulici Nikole Tešanovića broj 1a Istočna Ilidža., kako bi tužiocu mogao utvrditi obavezu plaćanja takse, zaključivši da se ne može samo na osnovu službenih

podataka koji ukazuju da tužilac posluje na određenoj adresi i na osnovu zapisnika Komisije za utvrđivanje činjeničnog stanja isticanja reklame na području Grada Istočno Sarajevo broj 05-462-36.9-TZR/VII/23 od 09.10.2023. godine (u daljem tekstu: Komisija), zaključivati da se ističe reklama. U zapisniku je navedeno na kojoj se adresi nalazi objekat tužioca, da objekat ima svjetleću reklamu iznad ulaznih vrata i naljepnice na portalima, ali nije navedeno o kakvoj reklami se radi, šta se istom reklamira i šta se nalazi na naljepnicama. Sud je stava da je činjenično stanje nepravilno i nepotpuno utvrđeno, pa na isto nepravilno primjenjeno materijalno pravo, što za posljedicu ima nezakonit osporeni akt. Iz navedenih razloga, nižestepeni sud je odlučio kao u izreci pobijane presude.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje pobijane presude (u daljem tekstu: zahtjev), tuženi pobija njenu zakonitost, zbog povrede zakona, drugog propisa ili opšteg akta i zbog povrede propisa o postupku. Navodi da je u skladu sa nalogom iz presude nižestepenog suda broj 14 0 U 006117 23 U od 18.09.2023. godine, a radi pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja, u ponovljenom postupku Komisija izašla na lice mjesta, sačinila zapisnik, uz koji je priložila i foto - dokumentaciju poslovnog objekta. Smatra da je u odnosu na utvrđene činjenice pravilno i zakonito primijenjeno materijalno pravo, a da sadržina zapisnika i fotografije objekta ukazuju na reklamu i reklamiranje djelatnosti, a ne isticanje poslovnog imena. Istaknuto na objektu u potpunosti se razlikuje od onog što je kao poslovno ime registrovano u bazama Poreske uprave Republike Srpske, odnosno Agenciji za posredničke, informatičke i finansijske usluge (u daljem tekstu: APIF). Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, tako da se tužba odbije kao neosnovana ili da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Tužilac u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan. Smatra da tuženi ne navodi koji zakon, propis ili opšti akt je povrijeđen od strane nižestepenog suda, pri čemu je iz teksta zahtjeva vidljivo da je podnesen iz razloga što tuženi smatra da je nižestepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, što samo po sebi predstavlja razlog da zahtjev bude odbačen. Ističe da je uvidom u zapisnik Komisije jasno vidljivo da se na predmetnom objektu tužilac ne reklamira, tako da mu nije ni mogla biti utvrđena obaveza plaćanja takse. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, kao i spise predmeta upravnog postupka i upravnog spora, na osnovu odredbe člana 39 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizlazi da je rješavajući po službenoj dužnosti u ponovljenom postupku naplate takse za isticanje reklame na području Grada Istočno Sarajevo, prvostepenim rješenjem tužiocu utvrđena taksa za isticanje reklame na poslovnom objektu - PJ 1, koji se nalazi u ulici Nikole Tešanovića 1a, u Istočnoj Ilidži, u novčanom iznosu od 227,40 KM, za period od 10.10.2023. do 31.12.2023. godine. To rješenje je žalbenom postupku potvrđeno osporenim aktom. Pobijanom presudom je uvažena tužba tužioca i poništen osporeni akt iz razloga koji su navedeni u uvodnom dijelu obrazloženja ove presude.

Pobijana presuda je pravilna.

Odredbom člana 2 stav 1 Zakona je propisano da komunalne takse u skladu sa ovim zakonom posebnim aktom utvrđuje grad, odnosno opština (u daljem tekstu: jedinica lokalne samouprave).

Odredbom člana 3 stav 1 tačka b) Zakona je propisano da se komunalne takse mogu utvrditi za isticanje reklama na javnim i drugim površinama, osim reklamnih panoa i bilborda pored autoputeva, magistralnih i regionalnih puteva.

Odredbom člana 7 stav 1 Zakona je propisano da akt o utvrđivanju komunalne takse donosi skupština jedinice lokalne samouprave, a njime se utvrđuju: vrsta, visina, rokovi, način plaćanja i oslobađanja od plaćanja komunalne takse.

Odredbom člana 4 Odluke je propisano da se pod reklamom smatra svako vizuelno označavanje imena, naziva i njihovih skraćenica, koje nisu poslovno ime subjekta koji se reklamira, kao i svaki drugi natpisi, slike ili objekti kojima vlasnik tog natpisa ili objekta ukazuje na svoje proizvode, usluge i radove u komercijalne svrhe.

Među stranama je sporno da li se u konkretnom slučaju radi o reklamiranju ili isticanju poslovnog imena.

U zapisniku Komisije od 09.10.2023. godine se navodi da se objekat tužioca nalazi na adresi Nikole Tešanovića 1a, Istočna Ilidža, da ima svjetleću reklamu iznad ulaznih vrata i naljepnice na portalima, ali se ne navodi o kakvoj reklami se radi, šta se istom reklamira i šta se nalazi na naljepnicama.

Pravilno nižestepni sud zaključuje da se i sadržine zapisnika Komisije i konstatacije tuženog da se istaknuto na poslovnom objektu tužioca u potpunosti razlikuje od onog što je kao poslovno ime tužioca registrovano u bazama Poreske uprave Republike Srpske, odnosno APIF (nije navedeno u čemu se ogleda razlika), ne može pouzdano zaključiti da se radi reklami i reklamiranju djelatnosti tužioca.

Stoga se može zaključiti da je tužilac na predmetnom objektu u kojem obavlja svoju registrovanu djelatnost istakao poslovno ime, za šta se ne plaća komunalna taksa, s obzirom da je odredbom člana 1 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 119/21), koji je stupio na snagu 01. januara 2022. godine, brisana odredba člana 3 stav 1 tačka g) Zakona, kojom je bilo propisano da se komunalna taksa može utvrditi za isticanje poslovnog imena pravnog lica ili preduzetnika na poslovnim prostorijama, pa je pobijanom presudom pravilno poništen osporeni akt.

Kako ni ostali navodi zahtjeva nisu od uticaja na pravilnost odlučivanja nižestepenog suda, jer su za iste dati valjani i argumentovani razlozi u pobijanoj presudi, po ocjeni ovog suda nije ostvaren nijedan razlog njene nezakovitosti sadržan u odredbi člana 35 stav 2 ZUS, tako da se zahtjev odbija, na osnovu odredbe člana 40 stav 1 istog zakona.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić